

Falken på Getterön.

Jag hade bestämt att träna mina duvor, sagt och gjort, jag packade ner dom och åkte iväg. På uppsläppningsplatsen var det fritt från kablar och träd, man kunde se säkert en mil eller två. Vädret var kanon, duvorna fick vänta en stund sedan släppte jag iväg dom. Duvorna flög ett varv, sedan iväg mot fjorden och Vallda. Jag följde dom hela tiden. Det gick mycket fort, plötsligt vände alla duvor helt om och flög tillbaks där jag stod, de började flyga i sick sack, då förstod jag att det inte stod rätt till. Efter dom kom en jägare med c:a 300 km/tim, men när han nästan var framme, gjorde alla duvor en 90 gradig sväng åt höger, falken fick bromsa och försöka ta ny sats. De flesta duvorna hade redan ny fart mot hemmet, men 2 stycken flög åt ett annat håll och försvann med falk och allt. Jag hoppade in i bilen och satte högsta fart hem. När jag kom hem gick jag försiktigt fram till slaget för att höra om några duvor kommit hem. När jag öppnade dörren fanns det duvor där, en snabb räkning, fattas 4 stycken, kollade i ungduveslaget som var öppet, 2 stycken var där, då fattas det "bara" 2 stycken och klockan var bara 09.00.

Dagen gick, halv 5 skulle jag vara hos tandläkaren i Göteborg, kom hem Kl 18.00 inga duvor, börjar byta vatten, plötsligt en duva på taket utan stjärtfjädrar, han gick in med gott humör kurrar och så, då fattas det "bara" en.

Dagen efter på morgonen vid frukosttid kommer en duva och sätter sig på taket hoppar ner till ingången och vill komma in, jag rusar upp till slaget, bravo det var den jag saknade, inget fel på duvan förutan att den var görtörstig.

Denna gång klarade jag Pilgrimsfalken på Getterön men blotta förskräckelsen.

Hälsningar

0114 Benny Lyckevall